

นวนิยายสำหรับเยาวชน
รางวัลชมเชย ประจำปี ๒๕๕๖

แฉะแฉะ

โลกสวยที่นั่น

ชัยกร หาญไฟฟ้า เขียน
ชัยกร แสงกระจ่าง คำนิยาม
หทัยชนก เชียงทอง ภาพปกและภาพประกอบ

 เรา
ไม่เอา
ส้วมบ้าน

 NO HELIPORT

ชัยกร หาญไฟฟ้า เขียน
ชัยกร แสงกระจ่าง คำนึงม
หทัยชนก เชียงทอง ภาพปกและภาพประกอบ

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จัดพิมพ์

โลกสวยที่น้ำใส

ชัยกร หาญไฟฟ้า เขียน

ชัยมัยกร แสงกระจ่าง คำนิยาม

หทัยชนก เชียงทอง ภาพปกและภาพประกอบ

พิมพ์ครั้งที่ 1 กรกฎาคม 2557

ราคา 145 บาท

© ลิขสิทธิ์ 2557: ชัยกร หาญไฟฟ้า

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

ชัยกร หาญไฟฟ้า.

โลกสวยที่น้ำใส. -- กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ 2557.

144 หน้า.

1. นวนิยายไทย. I. หทัยชนก เชียงทอง, ผู้วาดภาพประกอบ II. ชื่อเรื่อง.

895.913

ISBN 978-616-04-1994-4

ISBN 978-616-04-2245-6 (ฉบับ e-book)

กรรมการผู้จัดการ สุวดี จงสถิตยวัฒนา **ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ** ราตรี สังสฤกษ์ **ผู้จัดการสำนักพิมพ์** สุชาดา งามวัฒนจินดา **หัวหน้ากองบรรณาธิการ** อาจารย์ย์ สุทธิโรจน์ **บรรณาธิการเล่ม** ณัฐชา กฤตนิริติคัย **คั่นสนีย์ ดุลยธนบดี** **หัวหน้ากองพิสูจน์อักษรและตรวจสอบ** ดวงพร วิทยุธรรมรัตน์ **พิสูจน์อักษรและตรวจสอบ** จิตภา เรืองอมรวีวัฒน์ **ผู้จัดการฝ่ายศิลปกรรม** เบญจสิงห์ สมบุญ **ผู้จัดการกองศิลปกรรม** กฤษดา เส่งสงค์ **ผู้ช่วยผู้จัดการกองศิลปกรรม** สุนันท์ เพชรวาว **คอมพิวเตอร์กราฟิก** อัญชลี รับพร **หัวหน้ากองประสานงานการผลิต** จรัสศรี พรหมเทพ **ประสานงานการผลิต** ฉัตรทิพย์ กลิลิทธิ **สำนักงานบริษัท** นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2670-9800, 0-2662-3000 โทรสาร 0-2662-0919

e-mail: editorial@nanmeebooks.com

เพลตที่ กรรณก พิธีพรส โทร. 0-2876-2142 **พิมพ์ที่** H.N. Group โทร. 0-2295-3544

จัดจำหน่ายทั่วประเทศ บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 www.nanmeebooks.com

กระดาษที่ใช้พิมพ์หนังสือเล่มนี้ช่วยในการถนอมสายตา เนื่องจากสะท้อนแสงเพียงเล็กน้อย และใช้หมึกธรรมชาติจากน้ำมันถั่วเหลือง จึงปลอดภัยต่อมนุษย์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

หากหนังสือเล่มนี้ผลิตไม่ได้มาตรฐาน อาทิ หน้ากระดาษสลับกัน หน้าซ้ำ หน้าขาดหาย

สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนใหม่ให้ โปรดส่งไปเปลี่ยนตามที่อยู่ด้านบน

หรือติดต่อ Nanmeebooks Call Center โทร. 0-2662-3000 กด 1

คำนิยม

มนุษย์ปฏิเสธความเปลี่ยนแปลงของโลกไม่ได้ แต่มนุษย์สามารถช่วยทำให้ความเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นไปอย่างสมดุลต่อโลกและต่อมนุษย์ได้ตามที่ควรจะเป็น ปัญหารุนแรงที่มนุษย์กำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบันคือปัญหาสิ่งแวดล้อมกับการเข้ามาของวิทยาการในการพัฒนาบ้านเมือง ความขัดแย้งนี้มักเป็นความขัดแย้งคู่ขนานและยังอยู่ในกระบวนการต่อสู้เพื่อหาความลงตัว

ชัยกร หาญไฟฟ้า ผู้เขียนวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง **โลกสวยที่น้ำใส** เสนอปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมจากอีกมุมมองหนึ่ง โดยให้ผู้เล่าเรื่องเป็นเด็กชายเขตแดน ลูกชายของวิศวกรผู้เข้ามาควบคุมการก่อสร้างสนามบินเฮลิคอปต์ในหมู่บ้านริมทะเลที่ชื่อ "น้ำใส" การเล่าจึงเปิดมุมมองจากทัศนะของผู้สร้าง แต่ผู้เล่าเป็นเด็กจึงคอยซักถามและเปิดประเด็นที่ละประเด็น ดูเหมือนจะเข้าข้างพ่อหรือเป็นทนายแก้ต่างให้พ่อ แต่แท้จริงก็เล่าเรื่องเพื่อน ๆ และความคิดเห็นของผู้คัดค้านการก่อสร้างไปด้วย โดยมีคุณครูพิริยาเป็นผู้นำฝ่ายชาวบ้าน เด็กชายเขตแดนฉลาดเฉลียว กล้าสงสัย และกล้าซักกล้าถาม แต่คำตอบต่าง ๆ นั้นเป็นหน้าที่ของผู้อ่านที่จะคิดวิเคราะห์ (อย่าเชื่อเขามาก)

น้ำหนักเรื่องส่วนหนึ่งมาจากผู้เขียนวางตัวละครให้มีหลายมิติ เขตแดนเป็นเด็กกรุงเทพฯ อยู่กลางเยาวราช แต่แม่ของเขาเป็นคนชนบทที่รักต้นไม้ เมื่อพ่อกับแม่แต่งงานกัน ก็เท่ากับผู้เขียนนำความต่างของสังคมมารวมกันให้ผู้อ่านเห็นว่าเป็นไปได้ และความคิดนี้ก็ปรากฏเป็นแกนของเรื่อง เมื่อผู้เขียนขยายประเด็นความขัดแย้งไปสู่จุดสูงสุดที่ชาวบ้านต่อชาวบ้าน ผู้บุกรุกกับผู้ครอบ

ครองเผชิญหน้ากัน และอาจนำไปสู่จุดจบที่รุนแรงได้ ผู้เขียนก็ใช้วิธีการเชิงสันตินี้ นั่นคือ "การเจรจา"

วิธีการของผู้เขียนที่ให้ "การเจรจา" เป็นทางออก เป็นสัญญาณที่ส่งถึงสังคม ปัญหาย่อมมีได้ในสังคม เป็นหน้าที่ของผู้ที่อยู่ในปัญหาและมีปัญญาจะต้องหาทางออกให้เกิดการสูญเสียน้อยที่สุด การสร้างสนามบินในหมู่บ้านน้ำใสและลงเอยอย่างดีอาจดูเพ้อฝันและไม่เป็นจริงมากนัก แต่ผู้เขียนก็นำเสนอเพื่อให้เยาวชนผู้เป็นอนาคตของชาติได้มองเห็นปัญหารอบด้าน และเห็นทางออกที่ถูกที่ควรตามทัศนะของเขา

การอยู่ร่วมกันระหว่างธรรมชาติ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมได้ตั้งใจเป็นความปรารถนาสูงสุดของมนุษย์ สันติจะเกิดขึ้นได้ หากมนุษย์มองเห็นกันและกัน

ชмыกร แสงกระจ่าง

นักเขียน นักวิจารณ์อิสระ

ที่ปรึกษาสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย

คำนำสำนักพิมพ์

เด็กชายเขตแดนติดตามพ่อผู้เป็นวิศวกรไปทำงานก่อสร้างสนามบินที่บ้านน้ำใส เขาจึงต้องเข้าเรียนภาคฤดูร้อนที่โรงเรียนประจำชุมชนเพื่อใช้เวลาว่างช่วงปิดเทอมให้คุ้มค่า เขตแดนสนิทสนมกับพ่อมากจึงได้ไปดูสถานที่ก่อสร้างและรับรู้ที่มาที่ไปว่าเหตุใดบริษัทของพ่อจึงจำเป็นต้องทำลายพื้นที่ชุ่มน้ำของที่นี่ แม้เขตแดนจะเข้าใจว่าเราต้องยอมเสียสิ่งหนึ่งไปเพื่อให้ได้สิ่งใหม่มาทดแทน แต่เขาก็อดเสียดาวยพิชพรรณและบรรดาสัตว์อันอุดมสมบูรณ์ไม่ได้ เพราะครั้งหนึ่งในหัวใจของเขาเป็นสีเขียวเหมือนกับแม่ผู้รักธรรมชาติ

ตอนแรกดูเหมือนความเปลี่ยนแปลงที่บ้านน้ำใสจะไม่ใช่วิทยาของเขตแดน แต่ไปๆมาๆเขาก็กลับตกอยู่ท่ามกลางปัญหาที่รุนแรง บานปลาย และซับซ้อนขึ้นเรื่อยๆเสียได้ วรรณกรรมเยาวชนเรื่องนี้อาจเน้นประเด็นการอนุรักษ์ธรรมชาติ แต่เมื่อได้ขบคิดตามเขตแดนไปกับเรื่องราวชวนคิดอันแสนอบอุ่นก็จะได้พบว่าผู้เขียนยังแฝงประเด็นอื่นไว้ด้วย จะมีประเด็นใดบ้างคงต้องให้ผู้อ่านค้นหาไปพร้อมกันในบ้านน้ำใส เริ่มต้นจากวันแรกของเขตแดนที่นี่ ก่อนที่ทุกอย่างจะเปลี่ยนแปลง

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์

บทนำ

แดนก้าวลงจากรถตู้เป็นคนสุดท้าย...ฝนเพิ่งหยุดตก ผิวกายของเด็กชายสัมผัสสากอากาศรอบตัวที่เย็นชุ่มและอึมครึมด้วยไอชื้น แตกต่างจากลมเย็นแห้งๆ เจือกลิ้นอับที่พุ่งออกจากช่องแอร์ในรถ แดดสายเริ่มสาดส่องลอดพุ่มเมฆสีขาวที่ลอยเกลื่อนผืนฟ้าฟากตะวันออก เด็กชายยืนสูดลมหายใจเข้าปอดลึกๆ ด้วยความรู้สึกสดชื่น เขาบอกตัวเองว่าอากาศที่นี้ช่างบริสุทธิ์สะอาดเหลือเกิน ผิดกันลิบลิ้นกับอากาศที่บ้านตึกในเมืองใหญ่ เมืองหลวงที่เพิ่งจากมา

แดนหันไปมองข้างหลัง ถนนยางมะตอยสีดำซึ่งถูกน้ำฝนชำระล้างหมาดๆ มองดูคล้ายงูยักษ์สีดำเพิ่งอาบน้ำเสร็จ เส้นทางสัญจรของยวดยานสายนี้คงเพิ่งสร้างเสร็จไม่นานจึงยังไม่มีเส้นประสีขาวแบ่งตรงกลาง วัสดุผิวถนนซึ่งเป็นสีดำอยู่แล้วจึงดำสนิทยิ่งกว่าน้ำหมึก ผิวถนนยังราบเรียบไม่มีหลุมบ่อหรือรอยซ่อมปะ

เด็กชายหันไปทางหน้ารถ ปลายทางของถนนเส้นนี้สิ้นสุดห่างจากจุดที่เขาอยู่นอยู่ไม่ถึงยี่สิบเมตร พื้นที่สุดเขตถนนจึงดูคล้ายส่วนหัวของงูยักษ์สีดำซึ่งเลื้อยมาหยุดตรงรอยต่อระหว่างแผ่นดินกับผืนทรายสีเทาแคบๆ ชายฝั่งทะเลส่วนหางของมันจะไปสุดที่ไหน เขาไม่มีทางตามหาเจอ รู้แต่ว่าลำตัวของมันเลื้อยเลี้ยวมาจากเขตชุมชนที่รถแล่นผ่านซึ่งอยู่ห่างไปไม่กี่กิโลเมตร และมันจะพา

ความเปลี่ยนแปลงอย่างมากมายมาถึงที่นี่ในอีกไม่กี่วันข้างหน้า

เด็กชายเดินตรงไปชะเง้อดูบริเวณสุดถนนลาดยาง พื้นที่ระหว่างแผ่นดินกับชายฝั่งมีแนวสันดอนทรายกว้างไม่ถึงห้าสิบเมตรกั้นกลางเป็นคันชนอยู่ ต้นมะพร้าวออกเงยจากผืนแผ่นดินระกระกระกระจายเต็มพื้นที่แคบๆ ดังคำยกลวักพืชพรรณน้ำเค็มเลื้อยแผ่คลุมดินคลุมทรายคล้ายผืนพรมขาดๆ อวดร่องรอยเว้าๆ แหว่งๆ สลับกับพุ่มไม้เตี้ย

ในค่ายกลดงมะพร้าวมีทางเดินซึ่งถูกอัดแน่นด้วยรอยย่ำ ผิวดินเรียบเกลี้ยงแหวกหญ้าเป็นทาง เด็กชายเดาว่าคนพื้นถิ่นคงใช้เดินและขับขี่พาหนะขนาดเล็กประเภทสองล้อเป็นประจำ ทางเดินสายคดเคี้ยวเลี้ยวเลาะหายไปในดงมะพร้าวหลังพุ่มไม้ซึ่งกลายเป็นฉากกั้นสายตา

กระแสลมแรงจากทะเลพัดเข้าฝั่งโยกไกวยอดมะพร้าวให้โอนเอนไปมาตลอดเวลา แดนคิดว่าถ้าเป็นยามค่ำคืนเจอเงามืดเอนไหวอย่างนี้คงน่ากลัวพิลึก

เสียงคลื่นน้ำทะเลซัดสาดซู่ซ่าดังอยู่ไม่ไกล เด็กชายหันไปมองผืนน้ำกว้างใหญ่ซึ่งอยู่ห่างจากจุดที่เขาขึ้นไปประมาณหนึ่งร้อยเมตร ยามนี้ทะเลดูสงบราบเรียบไม่มีลมกระโชกแรง ระลอกคลื่นจึงถูกผลักให้เคลื่อนไล่ตามกันมาเป็นแถบ หัวคลื่นทยอยพลิกพลิ้วขึ้นหาดแล้วแตกฟองสลายตัวไปบนผืนทรายแคบๆ สีเทาซึ่งกว้างไม่ถึงยี่สิบเมตร

ชายหาดซีริวซ์เฮอร์ที่เห็นอยู่นั้นต่ำกว่าระดับผิวน้ำที่เขาขึ้นเกือบสองเมตร เขาอยากถอดรองเท้าผ้าใบคู่เก่งวิ่งลุยทรายลงไปยังน้ำเล่น อยากให้น้ำเค็มชะล้างขาจะได้ชุ่มฉ่ำเย็นกาย อยากให้ทรายดูดไต่ฝ่าเท้าเล่น แต่เขาเข้าใจดีว่าวันนี้ยังไม่เหมาะ ยังไม่ถึงเวลา เขาเพิ่งมาถึง ยังมีเวลาอีกมากมายที่จะใช้ชีวิตในดินแดนริมทะเลตลอดช่วงปิดภาคเรียนฤดูร้อนปีนี้

แดนเดินกลับมาขึ้นข้างรถตู้ร่วมกับคนอื่น ๆ เขาเห็นว่าผู้ร่วมเดินทางทั้งหมดหันหน้ามองไปทางทิศเหนือเป็นตาเดียว สายตาทุกคู่กำลังสำรวจความอลังการของภาพวาดอันงดงามแห่งธรรมชาติด้วยอารมณ์ละเมียดผ้าใบผืนใหญ่ซึ่งตั้งจากขอบฟ้าฝั่งหนึ่งถึงอีกฝั่งหนึ่งถูกระบายด้วยสีสันสดใส

จัดจ้าน ด้านบนของภาพเป็นสีฟ้าเข้มต่างจากน่านฟ้าเหนือทะเลซึ่งยังมีเมฆสีขาวและสีเทาลอยเกลื่อน ภูเขาเตี้ยๆสามลูกถูกระบายด้วยสีเขียวสลับน้ำตาลของพฤษชาติ ขอบล่างของภาพเป็นพื้นที่เชิงเขาซึ่งตกแต่งแซมด้วยแนวต้นไม้สูงๆต่ำๆ โดยที่ส่วนบนเป็นสีเขียวเข้มและส่วนล่างเป็นสีน้ำตาลสลับดำ

สิ่งที่เรียงรายอยู่บนพื้นราบรอบตัวเด็กชายคือบรรดาต้นพีชขนาดเล็ก และพวงหรีดสีเขียวสดสะอาดเอี่ยมหลังพระพิรุณช่วยชะล้างทำความสะอาดหยดน้ำเกาะพรารตกค้างบนใบบางดูคล้ายการประดับประดาด้วยอัญมณีสีใสรูปหยดน้ำ

"ฝนหลงฤดู" พ่อของแดนเปรย "เทซู่มาเหมือนฟ้ารั่ว ประเดี๋ยวประด๋าวก็หยุด"

แดนอดขำไม่ได้ สภาพอากาศในเดือนมีนาคมของที่นี่แตกต่างจากกรุงเทพฯ ซึ่งร้อนดับแลบ เป็นไปได้ไหมว่าผู้คนที่นี่อาจไม่รู้จักรัศอุณหภูมิตกทั้งป้อย่างที่ใครๆพูดกัน

เด็กชายนึกถึงสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งพ่อเคยพาไป ภาพฝันแบบฟุ้งๆที่กำลังอยู่ในสายตาขณะนี้แตกต่างจากทัศนียภาพที่อื่นมาก พ่อเคยพาเขาไปเที่ยวชายทะเล ขึ้นภูเขา เข้าป่าโปร่ง ลุยทุ่งหญ้า รวมทั้งเดินทอดน่องในชนบท แม้ว่าแต่ละที่แต่ละแห่งมีเอกลักษณ์และเสน่ห์แตกต่างกันไป ทว่าพื้นที่ชุ่มน้ำอันอุดมสมบูรณ์และงดงามที่อยู่ตรงหน้าขณะนี้ไม่มีแห่งใดเสมอเหมือนเลย จะว่าเป็นหนองบึงก็ไม่ใช่ ทั้งทุ่งหญ้าและพรรณไม้กอเดี่ยวๆกระจายอยู่รวมกันในแอ่งน้ำ เป็นการผสมผสานที่ลงตัวอย่างไม่น่าเชื่อ พืชน้ำและหญาลำต้นตรงชูต้นแทงพื้หน้า อวดก้านใบโตเตรวกับมีใครไปปักไว้ ตรงไหนไม่เป็นสีเขียวก็จะมองเห็นผิวน้ำกระเพื่อมเป็นริ้วเมื่อลมพัด เสียงนกและแมลงหลากหลายพันธุ์ร้องดังประกอบบรรยากาศ ธรรมชาติจัดแสดงนิทรรศการได้อย่างงดงามและมีชีวิตชีวายิ่งนัก

พื้นที่ที่ตระการตาแผ่อาณาเขตไปจนจดแนวเชิงเขา แต่พรมแดนของมันอยู่ห่างจากโกลถนนซึ่งเป็นดินลูกรังบดอัดแน่นไม่ถึงห้าเมตร